

Kronhede lejrskole

Generalforsamling 2022, formandens beretning

2021 blev året, hvor vi efter dødvandet i forbindelse med coronapandemien igen for alvor kunne begynde at tage imod gæster og finde ud af, om vi var flydende eller synkende. Heldigvis var der stadig folk fra nær og fjern, der havde lyst til at komme herud. En enkelt gang endda mange flere, end vi havde regnet med. Og 2021 indskrives sig således som et ganske udmærket år udlejningsmæssigt, hvilket også vil fremgå af regnskabet. I den forbindelse skal det noteres, at Airbnb tegner sig for omkring en sjettedel af udlejningen i 2021, hvilket må siges at være et væsentligt bidrag.

Så vi er altså stadig flydende, og ikke synkende, her 47 år efter lejrskolen slog dørene op første gang, og det er ganske imponerende i sig selv. Men coronapandemien og alt det, der fulgte med, var endnu en påmindelse om, at vores lille foretagende som regel altid lige akkurat løber rundt med nødtørftigt vedligehold, og at der ikke skal mange udsving og uforudsigelige hændelser til, før vi behøver hjælp udefra. Det fik vi heldigvis i 2020 fra Ringkøbing-Skjern kommune i form af et rente- og afdragsfrit lån, som vi nu er begyndt at betale tilbage. Men skal vi for alvor ruste os til fremtiden, er det klart, at der skal andet og meget mere til. Og jeg tænker naturligvis ikke bare på justeringen af priserne, som vi vedtog for nylig. Lejrskolen trænger til et løft, som kræver meget mere end vi selv kan klare.

Således har vi i det sidste års tid arbejdet med at gøre private fonde og offentlige kasser interesserede i at støtte et projekt, der skal gøre lejrskolen i stand til også at fungere som et såkaldt "Naturhostel". Altså et sted, der ikke kun huser én gruppe ad gangen, men også flere, for eksempel vandrere, mountainbikere eller familier, der har brug for et sted at sove, inden turen går videre. Indtil videre har vi fået forhåndsbevilget 750.000 kr. fra Ringkøbing-Skjern kommune, som vil blive udbetalt, hvis vi fra andre kilder finder finansiering nok til at realisere et større projekt. Og netop i morgen afgøres det, om Medarbejderfond for VKR Gruppen – det er Velfac, Velux og Dovista's medarbejderfond – vil bevilge omkring fire millioner til et projekt, som vi skal kigge nærmere på lige om lidt, om som jeg håber vi kan give grønt lys for, i hvert fald i de store linjer. Hvis det går, som man kan håbe, vil der således være lidt under fem mio.

kr. til rådighed til at bygge nyt, bygge om og renovere. Det vil stadig ikke være nok til at realisere alle drømmene. Men det vil være nok til at få hjulet til at dreje, og give muligheder for at søge andre fonde om yderligere støtte, for eksempel til inventar, jordvarmeanlæg eller andet.

Det er således en første vigtig afgørelse for lejrskolens fremtid, der træffes i morgen. Bliver det et ja, står vi overfor en forvandling. Bliver det et nej, må vi fortsætte som vi plejer, og fortsætte bestræbelserne på at finde en ny fond, der er interesseret. Under alle omstændigheder virker tiden til at være med os. Mennesker søger ud i naturen som aldrig før, på alle tænkelige måder. Vi ligger det helt rigtige sted, tæt på en kommende naturnationalpark. Alt dette styrker overbevisningen om, at vi stadig har en fremtid, og en god én af slagsen. Og den vigtigste beslutning vedrørende dette sted, den har vi allerede taget selv ved at være med i bestyrelsen og bakke op om dette projekt, som nogle gange kan være svært at definere hvad er. Men som vel dybest set handler om, at man ganske enkelt holder af denne lille plet og synes at det ville være synd, hvis den en dag ikke var her længere. Det er den frivillighed, som har drevet stedet fremad siden 1975, og sådan vil det vel også være fremover, i hvert fald så langt vi kan se lige nu.

Året der gik havde sine absolutte udfordringer og højdepunkter. Lad mig blot nævne den københavnske teaterforening, der meddelte de kom et bestemt antal, som i forvejen var høj, og så kom de endnu flere. Toiletterne blev stoppet på ét sekund, Mehli måtte køre affald væk, om ikke i døgndrift, så i hvert fald på ugebasis. Vores naboer klagede over, at de ikke kunne sove om natten. Fra coronapandemiens stilfærdige vegeteren var kaos pludselig brudt ud. Det var lærerige dage, skal vi ikke bare sige det på den måde.

I efteråret deltog Mads og Mehli i et møde på lejrskolen, indkaldt af naboer til lejrskolen, hvor borgmester i Ringkøbing-Skjern kommune, Hans Østergaard og medlemmer af kommunens administration deltog. Blandt naboerne er der naturligt nok interesse for lejrskolens udvikling, og hvad der kommer til at ske, og hvordan det eventuelt kommer til at påvirke området. Det blev slået fast fra lejrskolens side, at projektet endnu kun var i sin vorden, men at der ikke var tale om en udvidelse hvad angår sengepladser, og at eventuelt kortmateriale over ruter gennem privat skov vil blive bestræbt udarbejdet i samarbejde med ejerne. Samtidig blev det pointeret fra

kommunens side, at det står alle frit for at benytte sig af veje og stier i privat skov, når blot man overholder det særlige reglement, der knytter sig hertil. Jeg var selv forhindret i at deltage i mødet, men efter hvad jeg fik fortalt, gik en del tilfredse hjem, mens andre stadig var bekymrede. Mødet var en påmindelse om hvor vigtigt det er, at vi også fremover bestræber os på at bevare et godt naboskab, og sørger for at informere om, hvad der sker på lejrskolen, ikke mindst i forhold til eventuelle byggeprojekter. Men det kræver bare, at der er noget konkret at fortælle om, som ikke bare befinder sig på et idéplan, som det indtil nu har været tilfældet. Forhåbentlig bliver der mere at fortælle om, fra i morgen.

Igen i år skal der lyde en dybfølt tak til alle, der bar, kørte, skrubbete og savede. Vi har netop afholdt den årlige arbejdsweekend, og det var en fornøjelse igen at være sammen og gøre klar til endnu en ny sæson.

Leif og Bent, som har taget sig af rengøringen i mange år, har meddelt, at de ikke genopstiller til bestyrelsen. De vil naturligvis blive savnet og vil altid være velkomne i fællesskabet, hvis de mod forventning skulle på abstinenser og kommer til at savne os. Hvordan vi skal klare os uden jer, ved jeg ærlig talt ikke. Men det ender jo nok med, at vi må til at gøre rent. Jeg synes vi skal give Leif og Bent en klapsalve for de mange år I har stillet jeres tid til rådighed. Jeg vil også gerne takke Ulrik Østergaard, som har meddelt, at hans helbred desværre ikke tillader ham at fortsætte. Skal vi ikke også give Ulrik en klapsalve, på afstand.

Tak også til dem, som fortsætter. Til Mehli, der jonglerer rundt med udlejningsdatoerne, Peter, der styrer hjemmesiden med hård hånd og håndterer vrisne mails om dette og hint, og alle jer andre, som gennem året bidrager med stort og småt, inklusive dyner, når der pludselig bliver brug for det en fredag aften efter solnedgang. Og så blev der endelig stille, for en stund. Og så kom spætten, og det hele begyndte forfra, og skal vi ikke bare byde det hele velkommen.

(SLUT)